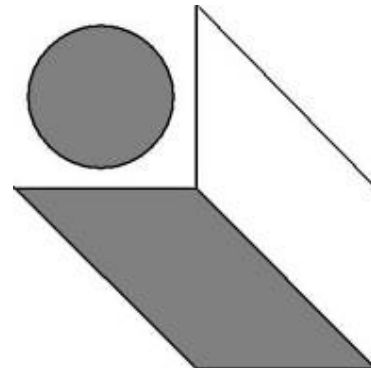
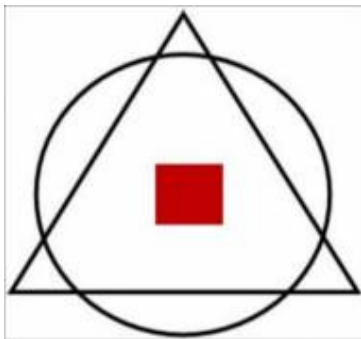

Artlist broj 39

list učenika i profesora Škole likovnih umjetnosti u Splitu

Izdavač: Škola likovnih umjetnosti

Adresa: Fausta Vrančića 17,

21000 Split

Tel./faks : 021 / 467 – 179

e- mail: skola-likovnih-umjetnosti@st.htnet.hr

web: www.umjetnicka.com

Za izdavača: Mladen Bilankov, ravnatelj

Urednica: Vanja Škrobica, prof.

Grafički prijelom: Hrvoje Zuanić, prof.

Lektura: Ivana Korjenić, prof.

Suradnici: učenici i profesori

Naslovnica: Filip Čulić, 2. r. grafičkog dizajna

IZ SADRŽAJA

Izložba „trojice“ u Galića

Sve je lako kad si mlad (okrugli stol)

Priče o plastičnoj vreći

„Postoji samo jedno dobro, a to je znanje, i jedno zlo, a to je neznanje“

Maškare, ča mogu maškare

Čovjek može puno, no smije li?

Najstarije i najkraće riječi “da” i “ne” zahtijevaju najviše razmišljanja

Zašto je dobro čitati?

Rješenjem Ministarstva prosvjete i sporta

br. 532-03-1/7-94-2 od 31. listopada 1994.

ART list je oslobođen plaćanja poreza na

promet.

ISDN 1332.3725

List izlazi jednom godišnje

Lipanj, 2013

Profesori uživaju u ugodnoj čakuli na novim klupama pred školom... ,a mi se čudimo učenicima?

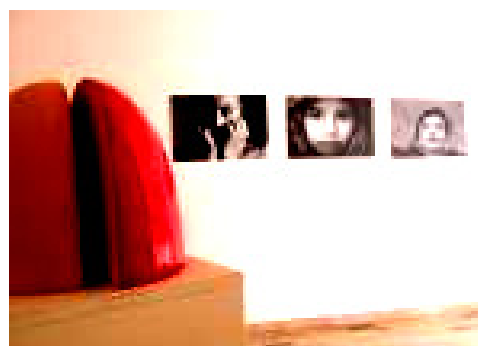
IZLOŽBA RADOVA PROFESORA
ŠKOLE LIKOVNIH UMJETNOSTI

TROJICA U „GALIĆA“

Fotografije: JST i Vanja Škrobica

izlagali: Suzana Budimir,
Miroslav Radeljak i Hana Letica

Izložbu postavio Kristijan Falak

Čemu još služe izložbe? Za susrete s bivšim profesorima
(Jasenka Splivalo i Jova Dodig, nekad profesor u odjelu
grafike). Foto JST

JA vs. JA

Život je poput sporta: natjecanje s neprijateljima, pa i s prijateljima.

Najteže je kad se borimo sa sobom!

Često vodim takvu borbu u posljednje vrijeme. Čak i sad dok pišem ovaj tekst, u meni je borba: nije li baš pikladna i pogođena tema za me ili nije ... Dok se mučim, gledam baku koja sjedi i gleda me. Možda misli na nešto lijepo, ali njezin me pogled trenutno nervira i ne mogu pisati opušteno.

Zašto me bakin pogled nervira? Možda i ona misli da sam lijen i da zanemarujem školu. Znam da mnogi misle kako radim gluposti i zafrkajem se premda se trudim dovršiti svoje zadatke. Nitko ne zna koje borbe vodim i kako su me one umorile. Ne samo u školi nego i dok ležerno šetam ulicom. I danju i noću u meni je kovitlac, a nitko to ne vidi. I kako bi mogli?

Moje natjecanje sa samim sobom, moje „olimpijske igre“ ne traju mjesec dana kao što su trajale one u Londonu. One već traju duže vrijeme i čini mi se da sam već u startu izgubio sebe! U mojoj utrci bore se dva suparnika: ja (osamnaestogodišnjak pred kojim je život pun mogućnosti) vs. Ja (izmučen slobodom, u strahu pred životnim odlukama...) Londonske olimpijske igre su ništa prema „igri“ u meni. Olimpijski sportaši treniraju cijeli dan kakobi išli na Olimpijadu.... A ja? Treniram na krivudavoj životnoj stazi punoj okuka, prepona.

U svakoj borbi važna je pobjeda. Što znači ta riječ? Ako pobijedi ja, a ne ja, je li to nešto dobro ili loše? Takva borba ne može nikako izaći na dobro. Tko će biti pobjednik? Nije važno jer ja gubim u svakom slučaju!

Da mi je ovaj naslov zadan prije možda godinu dana, vjerujem da bi ovaj sastav bio drukčiji, vedriji, bezbrižniji.

A ako isti naslov dobijem za godinu dana, što ću tada pisati? Možda ću, iako poražen imati snagu za novu životnu borbu u kojoj će iskustvo poraza biti uspješan start.

BOŽIĆ U ŠKOLI 2012.

Program priredili učenici i prof. Marica Butina, a „alegoriju“ na potrošačko društvo, umjesto jaslca, uredila je profesorica Suzana Budimir.

KLOVIĆEVI DVORI: natječaj povodom Picassove izložbe

Prvo mjesto na natjecanju osvojio je Roko Birimiša video radom pod naslovom: My future.

OBRAZLOŽENJE REZULTATA NATJEČAJA

<http://www.galerijaklovic.hr/event/rezultati-natje%C4%8Daja>

(...) Izabrani su radovi onih učenika u kojima se primjećuje unutarnja motivacija za izražavanjem određenih aspekata vlastitog života idejno povezanih sa zadanom tematikom dijela Picassovog opusa.

(...) Dobili smo radove koji iskreno komentiraju problematiku suvremene obitelji u smislu izostanka bilo kakvih tradicionalnih obiteljskih vrijednosti. Radovi govore o samoći, izolaciji, osobnim propitivanjima u trenucima slobodnog vremena, izostanku obiteljskog zajedništva u vidu tradicionalnog nedjeljnog ručka te o suvremenom ritmu života koji ne dozvoljava uživanje u zajedništvu i sigurnom obiteljskom okruženju.

U tim radovima postignuto je ono za što bi i trebalo služiti vizualno izražavanje ciljne dobne skupine, a to je otvaranje jednog sigurnog komunikacijskog kanala s okolinom.

Filip Čulić, 2. r. grafičkog dizajna: Nedjelja u suvremenoj obitelji („svak o svom poslu“)

MEĐUNARODNI NATJEČAJ PLURAL +

Potvrda o sudjelovanju na on line međunarodnom natjecanju školskih filmova u New Yorku. Tek nedavno smo dobili potvrde za naše bivše učenike: Kajuu Racu Rošina, Ivonu Mihajlović i Zoricu Bulić. A oni već na 2 ili 3. godini akademije.

SVE NA

Barbara Hasukić 1. a

Odabrala Marica Butina, prof.

Starica Stane

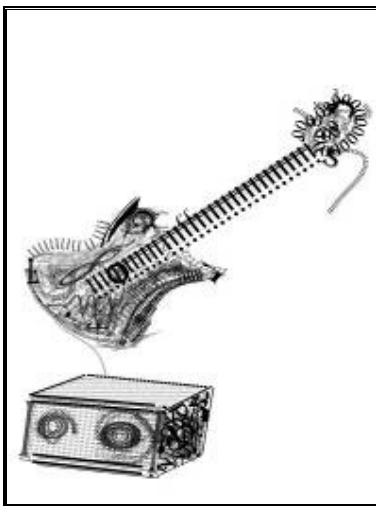
Sred starog sela starica Stane skuplja svoje stado.
Stanina staja stoji sred sela.

Samonikla smokva svojim stablom skriva stoljetne
snove. Sa stabla slijeće sova.

Stane stara, sama. Stanovnici starog sela sada su
Splićani, Solinjani, Sinjani.

Skriva Stane strah samoće staračkim suzama.

Subotom Stanino srce sretno skakuće. Sinovi su
subotom sa Stanom.

Melani Dragičević, 2. r. kiparskog dizajna

SVE NA

Odabrala Marica Butina, prof.

Predstava počinje. Pogledam pogledom pozornicu.

Psi, patke, pilići, puževi, pijetao... poznato?

Polako putuju pozornicom. Poseban pakao prolazi puž.

Pitam Petra Preradovića: „Pripada pustolovnoj priči?“

„Posebnoj pustolovnoj priči“, promrmlja Petar
prestašeno.

Po peti put pišem priču, plačem. Posustajem polako.

Pa prozborim par psovki. Pakao!

Prijatelje, prevario puž pakleni put, pročitajte priču par
puta, predobro.

Preveo, prilagodio pametni pisac Perić.

VALENTINOVO 2013.

Igru srcima za Valentinovo organizirala Višnja Mach Orlić,
prof.

Interkulturalnost?

Utopija ili...?

(domaći radovi iz etike,

odabrala Vanja Škrobica, prof.)

Filip Čulić, 2. r. grafičkog dizajna: Kultura – most povezivanja

Franko Sekul, 4. r. grafičkog dizajna: Sloboda izbora

Maturalni rad 2012.

Gosti u školi iz Danske i SAD-a

ugostile ih profesorice Jasenka Splivalo i Kaća Svedružić

Sve je lako kad si mlad

Je li sve ovako kako pjesma pjeva?

Tanja: Kad si mlad, samo su neke stvari lakše, a mnoge i nisu.

Nikolina: Teži i odgovorniji dio života tek je pred nama. Sad o nama brinu roditelji. Mi još nemamo obveze i zato je ljepše. U mnogim stvarima nismo iskusni, često nas povrijede. To ne očekujemo.

Bepina: Ne slažem se da je sve lako kad si mlad. Točnije je reći da je sve lakše kad si mlad. Tada umjesto nas biraju odrasli, mi ne odgovaramo za njihov izbor.

Lora: U mladosti nas osjećaji često zbuduju, griješimo. Mladi ne misle na sutra. Ili misle rijetko.

Mirjana: Biti mlad je testiranje koliko smo samosvjesni i odgovorni. Koliko smo jaki.

Toni: Dobro je to što nam, dok smo mladi, sve plaćaju roditelji. Najteže je ići u školu.

Nikolina: Mislim da nije uvijek lako kad si mlad. Istina, tada rana manje boli. I brzo se oporaviš.

Mirjana: Baš je ta neodgovornost ono što čini mladost lijepom. Nikome ne polažeš račune.

Koja je suprotnost/sličnost između mladosti i starosti?

Mirjana: Mladost je priprema za budućnost i za stvari koje nas tek čekaju.

Lora: Kad smo mladi, vode nas osjećaji, a ne stvarnost i činjenice kao odrasle.

Nikolina: Tek nas čeka plaćanje računa...

Mirjana: Postoji i strah da se na putu odrastanja ne izgubimo. Zato mnogi vole ostati djeca.

Toni: Većina nas je neodgovorna i lako upada u loše društvo.

Lora: Mladi ne gledaju toliko unaprijed, živiš sadašnjost i sretan si! Pitanje je nosi li taj trenutak sreće i određene posljedice?

Mirjana: Važno je sve ono što u mladosti naučimo i to nam iskustvo pomaže da se lakše nosimo u zrelim godinama.

Lora: Mnogo puta sam se opekla jer sam se rukovodila onom „sve je lako kad si mlad“. Mladi puno toga sebi dopuštaju, ali postoje i oni koji su nezadovoljno svime.

Tanja: Skoro ništa nije dobro kad si mlad, ali ni kad si star jer te tada sve boli!

A odnos mladih i starih?

Bepina: Često odrasli ne slušaju mlade, ne poštuju njihovo mišljenje. Misle da oni imaju više iskustva, a time i mudrosti.

Lora: Mi tvrdoglavo radimo po svome. Teško se tada nositi s posljedicama. Mladost – ludost! To često čujemo.

Zaključak?

Bepina: Lijepo je iščekivati budućnost i sve one lijepe stvari koje nas čekaju.

Lora: Sve što je lako, ne mora biti dobro. I lijepo je biti mlad – ali duhom mlad!

Božo Balov, 3. r. slikarskog dizajna

NATJEČAJ ZDRAV ZA 5

Daria Margeta, 4. r. grafičkog dizajna

Franko Sekul, 4. r. grafičkog dizajna

Priča o plastičnoj vrećici

Mirjana Dragičević, 1. a

Odabrala Marica Butina, prof.

Ljeto, jesen, proljeće, zima - pa opet sve u krug. Sunce, kiše, toplo, hladno - još jednom sve u krug.

I tako godinama. Sama, nepoželjna i usamljena plastična vrećica ležala je napola prekrivena lišćem. Nitko je nije volio. Govorila su stabla, lišće, cvijeće: "Ona predugo živi! A ništa nam dobrog nije donijela, samo nam truje zemlju i zrak. Ne umire poput nas pa se iznova rađa." Vrećica je osluškivala, svaka riječ razarala joj je srce. Nitko nije pomislio da nije ona kriva što joj život nije podarila priroda, već ljudi.

Jednog sunčanog dana došlo je mnoštvo ljudi. Plastična je vrećica završila u jednoj velikoj vreći s bocama, papirima i

ostalim otpadom. Bojala se, no s druge strane bila je neizmjereno sretna: napokon nije štetila zemlji, lišću, cvijeću i stablima. Kada je došla do odlagališta, njeno je srce osjetilo spokoj. Znala je da sada mora umrijeti, da će od nje nastati nova vrećica, ali zapravo u njoj je ostala tuga jer će i njeni potomci štetiti zemlji. Plastična vrećica je jako voljela zemlju, no zemlja nju nije.

I tako je u velikoj kanti, na velikoj vrućini plastična vrećica pustila suzu i stopila se s ostatkom svoje vrste.

"Svijet je lijep, a život dar je s neba."

Vladimir Nazor

Jelena Tucak, 1.b

Odabrala Marica Butina, prof.

Nebo... ti si veličanstvena sila koja si nas stvorila i podarila nam život. Ti si sveprisutna energija kojom mi upravljamo.

Na tebi je naslikano sunce od krvi. Zvijezde su zlatne suze što su ih isplakale naše duše kada su preklinjale ovozemaljske demone da ih ne uzmu. Oblaci su naši tihi urluci zastali u zraku. Anđeli, sluge tvoje, nisu nas čuli jer ne umijemo letjeti tako visoko kao oni. Nisu razumjeli naše riječi jer ne umijemo govoriti nebeskim jezikom. Anđeli su gore, mi smo dolje.

O veličanstveno Nebo, zašto si nam podarilo oči ako su ih demoni sa slatkoćom iskopali? Zašto je ljepota apokaliptična? Zašto smo ljudi - pali anđeli slomljenih krila?

Utapamo se u požaru vlastitih duša. Anđeli, sluge nebeske, pružite nam ruke, neka nam oči ponovno zablistaju, dajte nam krila, neka letimo visoko!

Postanimo jedno, neka zemlja bude kao nebo! Svijet je lijep, a život dar je s neba... Oslobodimo naše duše.

Priznanje učenici Maši Borović, 4. r. kiparskog dizajna i prof. Vanji Škrobica s I. festivala smijeha u Zagrebu na koji je pristiglo oko 130 filmova, a za projekciju je odabrano 48 - od toga dva Mašina.

USPJEH NAŠE MELANI

Opisujemo sustave: Kako fuzijom stakla djelovati u interijeru školskog wc-a?"

Opisujemo sustave je godišnje natjecanje i smotra radova učenica i učenika svih razreda srednjih škola u Republici Hrvatskoj.

U natjecanju i smotri potiče se uočavanje, opisivanje i razumijevanje sustava koji su dio naše okoline. Pritom se primijenjuju znanja iz prirodoslovlja, tehničkih i društveno-humanističkih područja koja su zastupljena u redovitom školskom programu.

Ove godine uključila se i naša škola s učenicom **Melani Dragičević**, 2.r. kiparskog dizajna i njezina mentorica **Julijana Voloder**, prof. One su svoj rad predstavile na smotri i osvojile drugo mjesto.

„Postoji samo jedno dobro, a to je znanje, i jedno zlo, a to je neznanje” (Platon)

Neven Pogutz, 4. r. fotografskog dizajna

... Ta rečenica zvuči snažno i istinito. No, ne bismo li isto tako mogli reći da postoji samo jedno dobro - ljubav, a samo jedno zlo - mržnja? Zvučalo bi jednako uvjerljivo, istinito i plemenito. No, kao što znamo iz Platonova životopisa, temelj njegove filozofije je učenje o idejama.

On je tvrdio da su ideje vječne i nepromjenjive, a osjetna bića su promjenjiva i nesavršena, dakle i njihovi osjećaji ili imovina. Bića postoje samo po sudjelovanju u idejama. A, kako sudjelovati u razmjeni ideja bez znanja? Ono stoga nikad nije dovoljno veliko, a svijet ideja je beskrajan.

Platon je također rekao da je znanje koje imamo samo mrvica onoga što nemamo. Doista, koliko god učili, uvijek će biti više onoga što ne znamo. Koliko god knjiga pročitali, možda čitavu jednu knjižnicu, još će biti tisuće knjižnica u koje nismo ni zavirili. Učenje nije lako, to i sam znam kad se pokušavam prisiliti na učenje, ali svejedno znam da u današnjem nesigurnom svijetu jedina sigurna imovina jest - znanje. Njegova vrijednost nikad ne pada, makar mi ponekad mislili da se neke stvari "ne isplati" učiti, da nam neće trebati. Znanje se uvijek isplati jer što više znamo, to smo svjesniji koliko još više ne znamo i kolika je zato vrijednost samog učenja. Znati koliko ne znaš je najveće znanje. Najgore je ne znati da ne znaš živjeti u uvjerenju da znaš. Najveće neznanje najveće je zlo.

Usvojimo li ove dvije snažne rečenice o važnosti znanja, bit će nam lakše učiti i snalaziti se u svijetu ideja. A sve najveće stvari na ovom svijetu počele su od ideje. Možda tako i meni neka pametna padne na pamet? Ne baš kao Sokratu, ali ipak ...

Anita Matić, 4. r. slikarskog dizajna, „maturalni rad, mentor Marko Amičić

„ČOVJEK JE JEDINO STVORENJE KOJE ODBIJA BITI ONO ŠTO JEST”

(Albert Camus)

Oliver Molnar, 4. r. kiparskog dizajna

Tko smo mi? Koja je svrha našega života? Pretpostavljam da nema čovjeka koji se takvo što nije zapitao. Možda ima mnogo odgovora jer, ipak, ljudi su različiti. Neki nikad ne dobiju odgovor.

Citiram Camusa: „Ljudski život nema nikakve svrhe koja ga nadilazi, nema ništa osim fizičkog postojanja.“ Je li Camus u pravu? Ako je to istina, možemo li išta učiniti da to promijenimo? Vrijedi li se truditi?

Svjestan sam da živim u velikoj košnici u kojoj su gotovo svi isti. Ne želim biti isti kao drugi, ne želim biti dio mase. Želim biti svoj i pokazati ono što drugi nemaju.

S druge strane, hvata me strah, onaj egzistencijalni strah, ako izađem iz košnice, ako se udaljim od mase. ...

Preostaje mi prihvatiti danu slobodu, živjeti i tražiti odgovor na pitanje: koja je moja svrha, koja je moja životna uloga?

Ne nadam se odgovoru... Zato svaki dan živim kao da je zadnji.

Ćakulu s Tarom McKenna vodio Rino Katić, 3. r. industrijskog dizajna

Jedan posjet – mnoge mogućnosti suradnje

Preko koje organizacije ili međunarodnog projekta si došla u našu školu?

Tara McKenna: Moja škola omogućava učenicima četvrtih razreda školovanje u drugoj državi. Školu likovnih umjetnosti sam odabrala zbog toga što ju je moja mama pohađala dok je još bila gradu, u Ulici Ćirila i Metoda.

Odakle potječeš?

Tara McKenna: Rođena sam u Budimpešti. Tu sam živjela prve tri godine života. Zatim su se moji preselili u Irsku jer su procijenili da su tamo bolji uvjeti života i školovanja.

Je li ne/poznavanje jezika bio prepreka?

Tara McKenna: Ne.

Koji ti se odjel u našoj školi najviše sviđa?

Tara McKenna: Ne mogu se odlučiti jer nisam posjetila sve odjele, ali u odjelu industrijskog dizajna i kiparstva mi je bilo odlično. Uz to je bila i dobra ekipa.

Koliko se hrvatsko školovanje razlikuje od onog u Irskoj?

Tara McKenna: Razlikuje se u mnogim aspektima. U Irskoj nosimo školske uniforme, nastava nam je uvijek ujutro, puno duže boravimo u školi.

Koju vrstu škole tamo pohađaš?

Tara McKenna: Opću gimnaziju.

Što želiš studirati i kako će ti boravak u našoj školi pomoći u daljnjem obrazovanju?

Tara McKenna: Željela bih upisati umjetničku akademiju, glazbenu akademiju ili psihologiju

Nakon posjeta umjetničkoj školi u Splitu, možda se ipak odlučim za umjetničku akademiju.

Od kojeg si profesora najviše naučila?

Tara McKenna: Najviše mi se svidio profesor Šegvić i od njega sam puno naučila, ali ipak najviše sam naučila od profesora Ivaniševića, Radeljaka te profesorice Svedružić.

Bi li preporučila prijateljima u Irskoj posjetu našoj školi?

Tara McKenna: Naravno! Mislim da bi im se svidjela.

Nadaš li se da bi naše škole mogle započeti suradnju vezanu za razmjenu učenika?

Tara McKenna: Mislim da je to odlična ideja. Predložiti ću školskoj administraciji takav projekt. Vjerujem da će moji kolege biti oduševljeni.

Jesi li našla nove prijatelje i hoćeš li se ponovno vratiti?

Tara McKenna: Upoznala sam puno divnih ljudi, nadam se da ću se vratiti, možda dovedem nekog od mojih prijatelja.

Je li ti žao što uskoro napuštaš topli i sunčani Split i odlaziš u kišni Dublin?

Tara McKenna: Da, žao mi je, ali nadam se da će koja zraka sunca poći za mnom.

Dana Šimunović, 4. r. grafičkog dizajna, maturalni rad, mentorica Višnja Mach Orlić

DANI ODJEĆE U VINKOVcima

Pobjeda Antonije Bunčuga, 4. r. dizajna odjeće,
a posebne izvrsne kritike Josipu Đereku za kolekciju.

Učenicima je mentorica bila Suzana Budimir, prof.

*Eva
Meštrović, 4.
r. grafičkog
dizajna,
maturalni rad,
mentorica
Višnja Mach
Orlić*

*Martina Đirlić, 3. r. slikarskog dizajna, mentor Hrvoje
Zuanić, prof.*

Što radim kad ništa ne radim

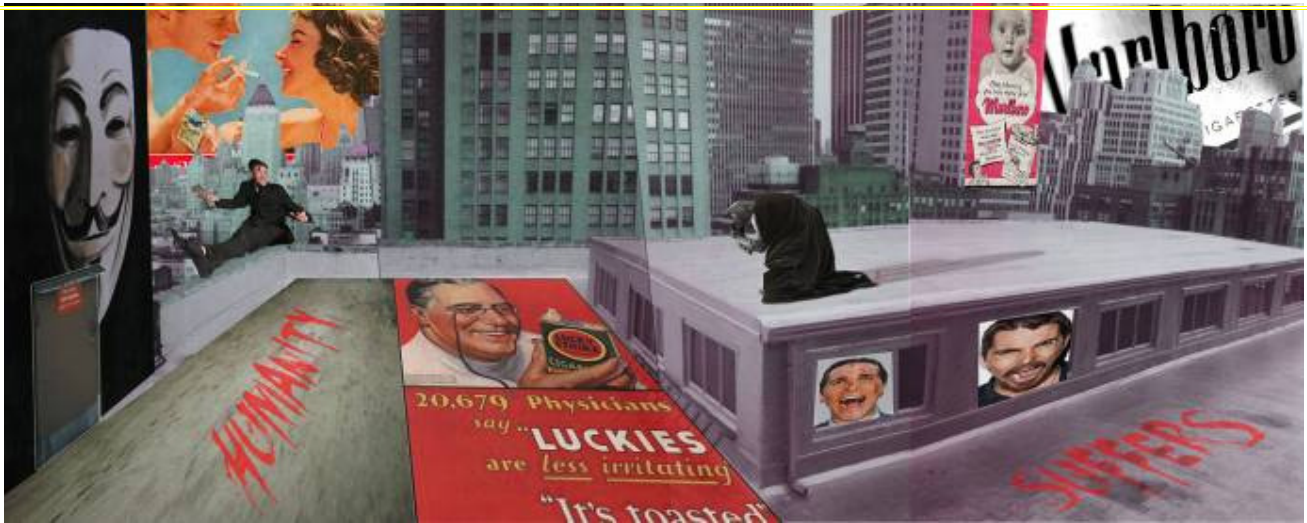
Lucija Kolenić, 1. a

Odabrala Marica Butina, prof.

Na pitanje što radim kad ništa ne radim nemam nikakvog odgovora. Uvijek nešto radim pa i onda kad izgleda da ništa ne radim.

Dišem, gledam, trepćem, žmirim, spavam, slušam, zagledam se u jednu točku i ne mičem pogled s nje punih dvadeset minuta, tu i tamo pustim vjetar, ležim, stojim, sjedim, smrzavam se, tresem se, zijevam, probavljam hranu, ogladnim, ožednim, maštam, zamišljam, grizem nokte, grozim se mirisa svojih nogu, dosađujem se, grizem olovku, znojim se, pjevušim, šaram, trpim bol u zubu, trgnem se, slinim, sjetim se nečeg, pomičem nogu, pomičem ruku, nervozno lupkam nogom o pod, povlačim se za rukav, igram se pramenom kose, ignoriram okolinu, diram naušnicu na uhu, nekad se bojim.

Zašto ne mogu barem jednom ništa ne raditi? Mora li to tako biti? Jesam li ja stroj ili čovjek?

Nikola Sabdulović, 2. r. grafičkog dizajna, mentor Hrvoje Zuanić.

“Čovjek je nešto gipko i plastično – iz njega se može napraviti sto god se hoće.”

Friedrich Nietzsche

Maša Borović, 4.r. kiparskog dizajna

Vanjski procesi oblikuju reljef te stvaraju reljefne oblike. Sva priroda je pod utjecajem vanjskih procesa koji razgrađuju i oblikuju manje reljefne oblike na Zemlji. E pa sad zamislimo da je priroda čovjek, a da su vanjski procesi sve ono što se događa oko čovjeka i neposredno djeluje na njega psihički i fizički, razorno i konstruktivno. Poput obalnog reljefa koji je pod utjecajem mora koje ovisno o teritoriju oblikuje i stvara zaravnjene obale ili klifove. Poput vjetra koji noseći one najsitnije fragmente krajolika stvara pješčane dine. Poput vode i rijeka koje razarajući obale i prenoseći njihove dijelove na druga mjesta stvara potpuno novi oblik. Priroda negdje daje, a negdje uzima. Upravo tako se događa s čovjekom koji je ništa drugo nego prirodna tvorevina podložna utjecajima i promjenama. Poput reljefa i krajolika s vremenom se oblikuje i mijenja ovisno o jačini procesa koji djeluju na njega i tome koliko je on svjesno ili podsvesno spreman na isto.

Vanjski procesi koji djeluju na čovjeka zapravo su društvo i sve što društveni razvoj nosi. Mnogo je čimbenika koji su važni za kvalitetan i zdrav psihički razvoj čovjeka, no jedno bitno je neosporivo – da bi se čovjek razvio do vrhunca kao misaono i osjećajno biće u jednom, potrebno je puno rada, promišljanja i prije

svega shvaćanja potreba drugih ljudi. S vremenom stječemo mnogo vještina, znanja i iskustva i zato je jako važno to iskoristiti pametno i pustiti da se s vremenom oblikujemo u pravom smjeru ka boljem razumijevanju nas samih i naravno drugih. Pustite da vas vanjski procesi oblikuju u onoj mjeri dokle god vi sudjelujete u tom radu s istim tim procesima. Ja stvarno ne znam što da dalje napišem, ostavit ću ovaj sastavak na miru neko vrijeme, možda ga neki vanjski procesi bolje oblikuju...

Nakon izložbe u Galića, rad prof. Mira Radeljaka našao je svoje mjesto u školi.

Foto: JST

DORUČAK

za simpatičan projekt zahvaljujemo Hani Letici, prof.

NA ASFALTU

2013.

Učenici Škole likovnih umjetnosti iz Splita napravili su performans pod nazivom 'Doručak na asfaltu' s porukama kako bi se svi zajedno trebali osjećati ugodnije u Splitu.

Ponudili su i konkretne 'recepte'.

Foto: Ante Čizmić / CROPIX

NA TRAVI

2013.

Doručak na travi, izvornog naziva *Kupanje*.

Autor je Edvard Manet (1863.).

Sliku smatraju prvom slikom moderne umjetnosti, a svrstavaju je i u realizam i impresionizam.

MAŠKARE, Ča MoGU MaŠKaRE!

Nora Gabrić, 2. r. grafičkog dizajna

Maškare su događaj u godini kad svi želimo biti netko drugi, a nitko to ne radi tako dobro i maštovito kao „likovnjaci“. U projekt unesu puno truda, ludih ideja, temeljito ili malo manje temeljitih priprema koje su pune karnevalskog duha.

Pravo je zadovoljstvo taj dan prošetati školom i osjećati kao smo u nekom drugom svijetu i vremenu. Kako smo prošle godine za maškare na jedan dan „svratili“ u Hollywood, podijelili Oskare i prošetali crvenim tepihom, činilo se da će ove godine biti teško nadmašiti glamur svijeta filma.

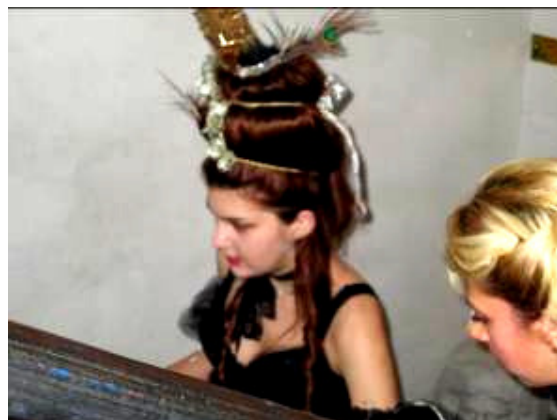
Ovogodišnje maškare obilježene su temom: bez teme (tzv. free stylom) ali su stoga svjetlo dana ugledale originalne individualne maske.

Skidamo kapu grupnoj maski Luja XIV. i njegovoj pratnji gdje je, osim originalne ideje, prikazana i vještina šivanja i krojenja naših maturanata.

(...) Nestrpljivo čekamo maškare iduće godine.

Pobjednici: Katarina Cvrlje, Anita Matić i Josip Đerek

Organizatori projekta bili su profesori Kaća Svedružić. Hana Letica i Kristijan Falak... uz svesrdnu pomoć učenika.

Plač pred odlazak ...

Krajem prošle godine u mirovinu su otišli:

Nataša Ljubić, dipl. iur. (kao tajnica škole radila je 37 godina) i Nikola Skokandić, ak. grafičar (predavao u školi 20 god. u odjelu grafike).

NOĆ KNJIGE 2013.

Akcija 1: Čitajmo na glas

Akcija 2: Trampa knjiga

Akcija 3. Bookcrossing

Organizacija Vanja Škrobica, šk. knjižničarka, i Jasenka Splivalo, prof. povijesti umjetnosti

K O C K E „Kristalna kocka vedrine“

foto: Tea Šimić, 4. r. fotografskog dizajna

Odabrala Ivana Korjenić, prof.

ČOVJEK JE NEŠTO GIPKO I PLASTIČNO, iz njega se može napraviti što god se hoće....

Antonela Ševo 4. r. dizajna odjeće

Psiha čovjeka je kao spužva, čisti papir, prazna ploča. Prve godine njegovog života su najvažnije i posljedice su ozbiljne. Tada je on najosjetljiviji i najviše se na njega može utjecati. Najodgovorniji su roditelji, koji nisu svjesni koliko njihov i najmanji postupak ili riječ može dugo ostati u djetetovoj podsvijesti i oblikovati mu život. Na tom malom kamenčiću gradi se palača. Mnogi kasnije imaju tendenciju potiskivati negativna sjećanja ili emocije. Roditelji bi trebali biti oprezniji jer u rukama imaju krhku, nježnu stvar koja se oblikuje lako kao plastelin.

No nisu samo oni zaslužni, već i vrtići, škole, mediji. Svi oni djeluju i sudjeluju u gradnji djetetovog ega, njegova karaktera. U ljudskoj podsvijesti krije se dosta smeća koje upravlja. Ono što je „instalirano“ u nas tijekom prvih sedam godina života, teško se može reinstalirati ili deinstalirati kasnije. Zato smo, i kad odrastemo, puni strahova koji ostaju suptilno i duboko skriveni u nama. I zato stalno čupkamo jedan po jedan list korova duše, a novo lišće stalno raste. Treba li iščupati stablo iz korijena?

Ljudi su prilagodljive prirode. Njima je iako manipulirati. Od njih se može napraviti što god se hoće. Najčešće ih se pokušava kontrolirati kroz obrazovanje. Rijetki su oni koji prepoznaju to i odupru se.

Jesmo li svjesni da smo slobodni?

Roko Birimiša, 4. r. fotografskog dizajna: 3 fotografije (lijevo i dolje)

Čovjek može puno, no smije li?

Tina Štambuk, 3. r. fotografskog dizajna

Prvo što bih htjela naglasiti jest da svaki čovjek ima pravo na slobodu, ali ako ta sloboda ne ugrožava druge ljude. Dakako, ne bi on smio nauditi i samome sebi.

Čovjek napreduje, no moralno ne tako brzo. Tehnološki smo razvijeni, internetski umreženi, u neprestanoj smo živoj komunikaciji. No to je ipak samo virtualni svijet.

Čovjek je oduvijek težio napretku, nečem boljem, ugodnijem, ljepšem, ali to uglavnom vezuje za materijalno.

Često radimo stvari koje ne smijemo raditi, igramo se Boga, interveniramo u ljudski, životinjski i biljni genetski kod. Sve je postalo umjetno, površno, plastično, izvještačeno.

Ima li i dobrih stvari?

Što ako jedan par ne može imati djecu, zašto ne bi **ispunili potrebu** roditeljstva? Možemo li ih zbog želje osuđivati, iako često ljudi na prvo mjesto stavljaju sebe, žele zadovoljiti sebe, ugoditi svojim potrebama.

Oduvijek je netko odlučivao tko će živjeti, a tko ne i prije nego se počeo prakticirati i legalizirati abortus. I za njega postoje razlozi: medicinski, psihički, emotivni. Ne možemo nikoga odmah moralno suditi. Prije nego osudimo ženu koja je pobacila, zašto nismo učinili nešto što bi joj pomoglo da drukčije odluči? Ako žena ili djevojčica mora pobaciti jer je silovana, zašto se osuđuje nju, a ne silovatelja? Gdje je on?

Tradicionalno će čak takav postupak „ublažiti“ riječima: „Pa on je muškarac!“

Trebamo poraditi na kvaliteti življenja. Istina, ima puno ljudi na Zemlji, ali tko smo mi da limitiramo rađanje, naseljavamo nenaseljene teritorije, nudimo upitnu kvalitetu hrane. Možda bi bilo bolje smanjiti nepravdu, probuditi duhovnost i altruizam, razviti empatiju. Gdje je nestala misija mnogobrojnih religija?

Kao zaključak mogu navesti da čovjek ne bi smio ništa učiniti ako barem dva puta nije promislio. Ne smijemo postati roboti, osuđivati druge, a sebe opravdavati. Moramo ponovo naučiti voljeti i živjeti što prirodnije.

Napredujemo li?

Da, napredujemo u udaljavanju od prirode, a istodobno se udaljavamo od samih sebe zaboravljajući tko smo i koja nam je uloga ovdje na Zemlji.

Možda vi niste zaboravili? Niste! Onda ima nade!

ŠTO VOLIMO ČISTO I ZELENO!

Akcija profesorice Jasenke Splivalo i učenika

Foto: Jasenka Splivalo, prof., i Nikolina Pelaić, 1. b r.

1. GARBIN, SILVIJA
2. GRUIĆ, JOSIP
3. JAKIĆ, MARIN
4. MARGETA, DARIA
5. MEŠTROVIĆ, EVA
6. ROGULJ, ANTE
7. SEKUL, FRANKO
8. ŠIMUNOVIĆ, ĐANA
9. VAŽIĆ, MARIJA

Grafički dizajneri - razrednik Hrvoje Zuanić

1. BEDALOV, MAJA
- 2.. BILIĆ, STEFANI
3. BIRIMIŠA, ROKO
4. ČAGALI J, OSIPA
5. KALAJŽIĆ, MILA
6. POGUTZ, NEVEN
7. RADELJA, BRUNA
8. STIPIĆ, ANĐELA
9. ŠIMIĆ, TEA
10. ŠOŠIĆ, DANIJELA

Fotografski dizajner - razrednica Kaća Svedružić

1. ARAPOV, IVAN
2. BOROVIĆ, MAŠA
3. DŽAJA, IVAN
12. ETEROVIĆ, JURICA
4. GORETA, IGOR
5. KOSOR, ANAMARIJA
6. MADUNIĆ, IVAN
7. MOLNAR, OLIVER
8. PILIĆ, FRANČESKA
9. POKLEPOVIĆ, LUKA
10. RICKIJEVIĆ, ANA
11. VUKUŠIĆ, VERONIKA

Kiparski dizajner - razrednik Miroslav Radeljak

1. BILOBRK, MARTINA
2. CECIĆ, DEANA
3. CVRLJE, KATARINA
4. GRBIĆ, PAOLA
5. LAGATOR, SLAVEN
6. MATIĆ, ANITA
7. MATULIĆ, MARTA
8. MIŠE, BARBARA
9. PARDOVICKI, IVANA
10. PAVELIĆ, ŽELJKA

Slikarski dizajner - razrednik Boris Delić

1. BEŠKER, ANTONIO
2. ERCEG, GABRIEL
3. LOVRIĆ, PETAR
4. PERIŠIĆ, DEA
5. STUPALO, JOSIP

6. TOMAŠ, KRISTINA

7. VULIĆ, ANTONIA

Industrijski dizajner - razrednica Dubravka Bodulić

1. BAKOVIĆ, NIKOLINA
2. BUNČUGA, ANTONIJA
3. DUGOPOLJAC, ANA
4. DUJIĆ, LUCIJA
5. ĐEREK, JOSIP
6. GOJAK, ANTONIJA
7. ETEROVIĆ –FARAUNIĆ, ANTONIA
8. KRISTIĆ, NIKOLINA
9. KURIĐA, MELISSA
10. ŠEVO, ANTONELA
11. SUBAŠIĆ, JOSIPA

Dizajner odjeće - razrednica Suzana Budimir Biško

Bakljada i pozdrav školi

Dragi naši maturanti!

Danas napuštate "umjetničku" školu i ona će od sutra biti samo jedna (nadam se lijepa) faza u vašem životu. Bilo je plača, još više smijeha, bilo je ne/zadovoljstva, opuštenosti i... dosade, ali i trke s vremenom kako biste završili rad koji se baš sutra ocjenjuje.

Zaboravimo dane, mjesece (ili čak godine) lijenosti, zaboravimo propuštene trenutke stjecanja znanja, zaboravimo nesporazume i prepucavanja... Vjerujemo da kad i ako ikad u životu što budete trebali, uvijek možete to potražiti u ovoj školi i sjetiti se da smo vam pružali toliko slobode i lijepih trenutaka odrastanja.

Vjerujemo da će većina vas pamtili srednju kao lijepi, ako ne i najbolji dio života. Za mnoge je to period kad se uživa u neodgovornosti, kad se putuje i upoznaje svijet...

Znamo da ste guštali u našim maskenbalima i "doručcima" na travi / betonu, ispijanju kava u "Nade".. Zato vjerujemo da ćete dugo pamtili svoje profesore, da će mnogima oni ostati link s mladošću... i očekujemo da nam za koju godinu budete kolege ... a nadasve da budete poštene i snažni ljudi...

Pa kad se za koji dan pred vama otvore ogromna i velika vrata života, sigurna da mnogi od vas život u ovoj školi nikad neće zaboraviti.

NUS iliti Neafirmirana umjetnička scena

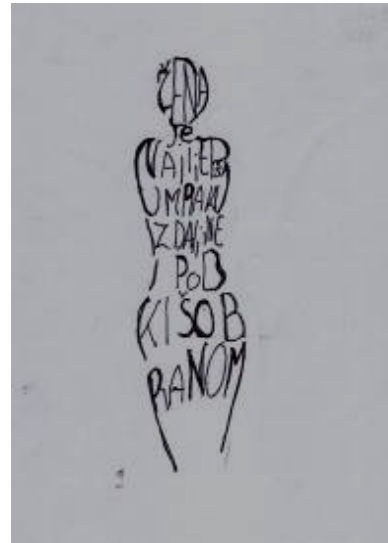

Drugi međunarodni Nus festival nebi bio moguć bez pomoći desetak vrijednih volontera koji su danonoćno postavljali izložbu.

NUS su osnovala tri studentice povijesti umjetnosti (Nina Jurić, Martina Vuković i Vini Mihanović, naša bivša učenica). Kasnije su im se pridružile i druge studentice.

Ove godine NUS se održao u siječnju 2013. Program je bio bogat. Sastojao se od skupne izložbe, projekcije filmova, suvremenih teatralnih tribina, performanca te akcije intervencije u prostoru.

Karlo Jakić, 2. r. fotografskog dizajna

Odabrala Ivana Korjenić, prof.

Tea Šimić, 4. r. fotografskog dizajna, naturalni rad, mentor Kristijan Falak

Maša Borović, 4. R. kiparskog dizajna, naturalni rad, mentorica Julijana Voloder, prof.

Uskrs na dječjem odjelu Kliničke bolnice u Splitu

Likovna radionica djece i Vijeća učenika naše škole

Organizirala Nera Miočić, prof.

Preporučam knjige

Tea Šimić, 4. r. fotografskog dizajna

Spajanje književnosti i etike je neizbježno. Djela koja pročitamo i koja doživimo oblikuju nas i hrane moralno i intelektualno.

Tako sam ja, posve slučajno, kupila knjigu o povijesti filozofije „Sofijin svijet“. Ta knjiga ne samo što je zanimljiva, ona mi je uistinu promijenila život.

„Navukla“ sam se na filozofiju i nisam uopće osjetila zamor čitajući četiri stotine stranica teksta. Iako se čini da knjiga sadrži hrpu teorije, ispričana je kao roman o djevojčici i filozofu. Autor knjige Josten Gaarder je genijalac koji me obogatio više nego cijela osnovna škola.

Štoviše, shvatila sam da sam i sama pravi filozof i da su svi koji ljube istinu i znanje – filozofi.

U dijelu s

Kierkegaardom piše: „Mislim da nikada neću razumjeti kako je biti netko drugi. Ni jedan čovjek na svijetu ne nalikuje drugome.“

Riječi koje sam prepoznala i u sebi bile su: „Filozof cijeli život ostaje jednako osjetljiv kao dijete. Možeš birati. Jesi li dijete koje se još nije stiglo priviknuti na svijet ili si filozof koji se zaklinje da to nikada neće postati? Ako samo odmahneš glavom i ne uspijevaš se prepoznati u djetetu ili filozofu, postaješ toliko prisnan sa svijetom da te on više ne iznenađuje.“

I mnogi drugi filozofi koji se spominju u knjizi obogatili su moje misli. Tako često znam uputiti drugima Marxove riječi da kap vode može izdubiti stijenu i to ne svojom snagom nego neprestanim kopanjem.

I još bih jednu knjigu preporučila. „Petoro ljudi koje ćete sresti na nebu“ (Mitch Albom). Nikad se nisam bojala smrti i oduvijek maštam o svijetu u koji bismo išli nakon ovoga.

Ovaj roman govori o čovjeku koji umire i susretne pet ljudi koji mu pokazuju koliko im je pomogao u životu, a da toga nije bio svjestan.

Poznajem mnoge ljude koji, poput ovoga čovjeka, misle da žive uzalud. Mislim da smo tu ipak svi s nekim razlogom. I opet navodim Marxa: „Zar je to smisao vječnog djelovanja, u ništa da sve stvoreno uranja?“

Lektire?

Baš me i nisu nešto posebno zanimale, izuzev „Antigone“.. „Stranca“ i „Preobražaja“...

Bilo je kroz lektiru mnogo likova koji su istjerali pravdu: Hamlet, Leon Glem baj, gospođa Bovary, Nora...

Istraživanja pokazuju da 50 % ljudi nakon završene škole više nikad ne pročita ni jednu knjigu. To je zastrašujuće!

Svaka knjiga je napisana s razlogom. Pisanje i čitanje je civilizacijsko otkriće i dar. Knjiga je čudo i čarolija.

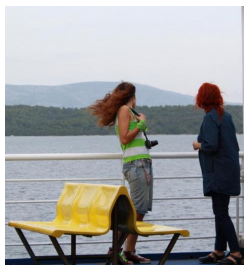
Zašto ne biti dio te čarolije?

Tina Štambuk, 3. r. fotografskog dizajna, mentor Hrvoje Zuanić, prof

Turistička kultura 2012.

Dokumentarni film *Morpurgo* kojeg su snimili naši učenici odabran je kao j

edan od najboljih filmova na temu kulturne baštine. Kako su autori već na akademiji, na trodnevni izlet u Hvar otišle su Tina Štambuk i Tea Šimić s prof. Maricom Butinom.

Simona Pavlović, 2. r. slikarski dizajner, mentor Hrvoje Zuanić, prof.

Simona Pavlović, r. slikarskog dizajna, mentor Hrvoje Zuanić, prof.

Najstarije i najkraće riječi “da” i “ne” zahtijevaju najviše razmišljanja

(Pitagora)

Neven Pogutz, 4. r. fotografskog dizajna

Koliko puta smo dosad u životu rekli jednostavno “da” ili “ne”? Nebrojeno puta! A reći ćemo ih još tko zna koliko.

Izgleda jednostavno: “Jesi li za piće?” Ili: “Hoćemo li u kino?” Odgovorit ćete s “da” ili “ne”, ne’š ti problema! No, čak i taj naizgled jednostavan odgovor na jednostavno pitanje možda i nije toliko jednostavan. On, primjerice, može biti početak jedne ljubavne veze. “Da” ili “ne”, možda nije stvar jesmo li žedni. Odgovor u tom slučaju znači mnogo više i nije tako jednostavan.

“Da” i “ne” označavaju našu volju, izbor, ne/opredjeljenje, ne/pristanak, ne/sviđanje. Te dvije riječi mogu drugima otkriti naš pogled na svijet, na ljude. Njima možemo nekoga povrijediti, utješiti...One mogu predstavljati granicu između poštivanja zakona i zločina.

Svi naši (lakši ili teži) životni izbori svode se često na te dvije obične riječi: “da” i “ne”. Zato prije nego što ih izgovorimo moramo stati, promisliti i točno znati što hoćemo i koje su posljedice našeg izbora. Pa, zar se i brak, koji nije nimalo šaljiva stvar, ne sklapa samo s

jednim jednostavnim: “Da.”? Iza “da” stoji puno toga. Zapravo, iza svakog “da” ili “ne” stoji puno toga, kako je i mislio stari Pitagora.

Iako često ne razmišljamo kad izgovaramo te riječi, u njih su ipak ugrađena sva naša prethodna iskustva, izbori, promišljanja ...

2. NATJEČAJ U ORGANIZACIJI ŠKOLSKE

KNJIŽNICE : More, putovanja, ljudi

Pobjednička fotografija Tee Simić, 4. r. fotografskog dizajna

Kako nam književna djela pomažu u razvijanju vlastitih moralnih stavova?

Antonela Ševo, 4. r. dizajna odjeće

Stavove i znanje najčešće stječemo preko vlastitog iskustva, no nekad to nije potrebno i zato neke stvari možemo naučiti iz već postojećih, tuđih ili izmišljenih iskustava, razmišljanja... To nam uvelike krati vrijeme. Kad pojedinac čita knjigu, postaje objektivan. Knjiga je u njegovim rukama, ali on nije knjiga niti je u knjizi, on ju čita. Zatim to prenosi u vlastiti život, sagledava stvari jasnije, zna što je dobro, a što je loše. Polagano se topi tvrda iluzorna subjektivnost.

U 20. stoljeću je živio učitelj/filozof (iako se on nije volio nazivati filozofom) pod imenom Osho. Pročitao je oko 150 000 knjiga, s tim da je negdje u polovici života jednostavno prestao čitati. I danas postoji njegova knjižnica u Indiji. Postoji i nekoliko stotina njegovih vlastitih knjiga. Pogledamo li njega, njegov život, njegova razmišljanja, činjenicu da je promijenio milijune života, postajemo svjesniji usluga koje nam knjige mogu pružiti, one zapravo vrište da ih prihvatimo, ali tiho, nenametljivo, čekaju da mi napravimo prvi korak... A onda nas bogato nagrade.

Čitanje puno knjiga ne mora značiti da mi prihvatimo sve što nam dođe, nego upravo to da smo sposobniji razlučiti što prihvatiti a što ne, opredjeljujemo se za put istine, ostavljamo sve što je nepotrebno iza nas. Knjige nas često natjeraju i da se zapitamo o nekim stvarima o kojima inače ne bi, pogurnu nas da zavirimo u sebe i istražimo egzistenciju i njezin izvor... Knjige su blago.

Ivan Arapov, 4. r. kiparskog dizajna, maturalni rad; mentorica Julijana Voloder, prof.

„Znanje koje imamo samo je mrvica onoga što nemamo“

Marin Jakić, 4.r. grafičkog dizajna

Nisam u stanju napisati ništa o toj temi, dapače, čini mi se da nisam uopće u stanju išta napisati. Da, napisati nekakvu pametnu... Možda bih ipak trebao odustati od pisanja domaćeg i napraviti nekakav strip kao što sam to radio i ranije. Ali, iskreno, dosta mi je i stripova. No to sada nije bitno jer sam krenuo ovaj put pisati baš tekst i započinem već po treći put... Nikako se ne mogu složiti sa sobom je li to barem dobar i pošten uvod. Nakon prvih rečenica se iznerviram, pišem i brišem napisano, izderem se na se uz mnogo nervoze.

Ne znam zašto uopće pišem ako mi to ne donosi zadovoljstvo. Sjećam se kad sam nekad s guštom pisao. Evo počea san pisat svoje misli jezikon kojim one teku u nadi da će mi to vratit izgublenu strast. Nadan se da će to pomoć.

Predvidljiv san. Kršija bi pravila (kojih u biti niti nema, zar ne?) čisto da bi nešto prikršija. Pa dobro, zašto onda još nisan počea beštimat, enti...? Nisan normalan, prelud san, psovati u tekstu za školu! Mislin, iskreno virujen da je psovanje nekakav preludij, stejment i da san sad nekakvi veliki vođa ovoga i onoga... bla bla bla... Riči.

Osamnaest godina. Osamnaest mi je godina. Osamnaest godina dramtiziranja i preuveličavanja iole značajnog momenta. Uvirija san sebe da živin u ogromnon, bešcutnon svemiru. I čemu? (Je li ovo dobro? Oće bit kakva dobra ocjena od ovoga? Oće li me štakori i crvi pitat koliko san dobija iz etike za sastav na kraju polugodišta? Odbijan više brisat ili prepravljat išta šta san napisa. Jednon san reka da je apatija put prema sreći. Mislin da nikad neću znat je li to istina. Neću vas više pilat. Ovo nije bija dobar dan za pisat sastav. Mrzin rič sastav. Mrzin sve. Mrzin sebe više od svega. Oću li predat ovi rad uopće? Usudin li se? Nisan valjda ni prvi ni zadnji koji je pisa prvo šta mu je palo na pamet pa to preda i reka: „Doviđenja!“ Jesan li? Zašto si postavljan toliko pitanja? Oćete li, profesorice, uzet ovi sastav i iskoristit ga protiv mene, uvjerit me da mi treba pomoć? Triba li mi pomoć? Danas mi nije dobar dan, nisan triba pisat ovi sastav, ali bilo je sad ili nikad, razumite?). Što je znanje? Znanje je zlo. Znanje me tira da cilu večer zurin u mraku i razmišljan o svemu što san reka ili napravija. Znanje me tira da preispitan sve iljadu puta prije nego šta se o usudin pravit ... i onda kad prođe šansa za napraviti... triba san to napraviti. Ne znan što pišen, nemojte ovo uopće čitat, nema ovdni ništa dobro.

STRELJAŠTVO 2012/2013.

1 M			
1	Žužul Ivan Marinković	31	4 4 6 7 10
2	Frano	29	4 8 8 9
3	Ralević Ante	25	4 6 7 8
2 M			
1	Čulić Filip Sandulović	18	2 4 5 7
2	Nikola Vejnović	16	2 3 5 6
3	Dino	14	4 4 6
3 M			
1	Šolić Ivan	35	6 6 7 8 8
2	Sovulj Josip Vrgoč,	31	5 6 6 6 8
3	Tomašević	24	
4M			
1	Sekul Franko Lagator	42	8 8 8 8 10
2	Slaven	33	4 5 6 6 8
3	Goreta Igor	32	3 5 7 8 8

Josip Stupalo, 4. 4. Industrijskog dizajna, maturalni rad,
mentor Miro Radeljak

1 Ž			
1	Skočić Roberta	34	5 9 10 10
2	Palić Tereza Čorić, Prgomet,	22	6 8 8
3	Bužančić	21	
2 Ž			
1	Budimir Elizabeth	27	4 6 8 9
2	Minigo Mia	25	2 3 6 7 7
3	Lovrić Anđela	24	2 5 5 5 7
3 Ž			
1	Strinić Katarina Štambuk, Vrkić,	27	4 5 6 6 6
2	Skočić	24	
3	Kadić Anđela	21	3 4 7 7
4 Ž			
1	Subašić Josipa	30	3 5 7 7 8
2	Cvrlje Katarina	28	4 4 5 7 9
3	Margeta Daria	26	2 3 4 8 9

UČENICI

1	Sekul Franko	42	
2	Šolić Ivan	35	
3	Lagator Slaven	33	

UČENICE

1	Skočić Roberta	34	
2	Subašić Josipa	30	
3	Cvrlje Katarina	28	

Oliver Molnar,
4. r. kiparskog
dizajna,
maturalni rad,
mentor Dražen
Prić, prof

Dan poslije

Tea Trumbić, 3. r. grafičkog dizajna

Koliko puta čujemo: „Prespavaj, jutro je pametnije od večeri!“.

Najnormalnija ljudska reakcija na nepravdu je – bijes, želja za osvetom. Ako smo po prirodi emotivci, eto komplikacije i nevolje. Riječ po riječ kao ulje na vatru s jedne i druge strane, satnica može prerasti u tragediju zbog koje će obje strane požaliti. I prijeđe se prag od ljubavi do mržnje, od prijateljstva do neprijateljstva, od mira do rata.

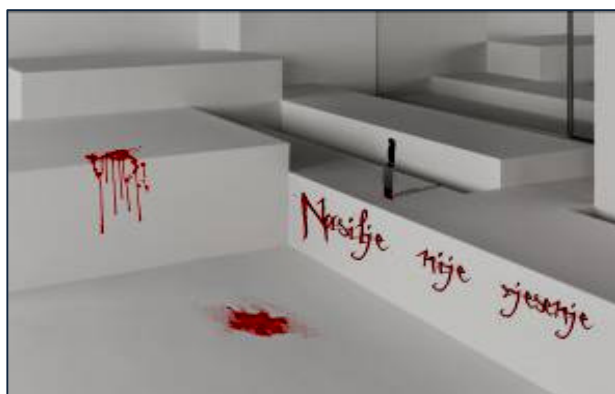
Malo je onih koji se uspiju suzdržati, koji su u stanju otrpjeti nanesenu im nepravdu i nastaviti s osmjehom. Upravo od takvih trebamo učiti. Ako iskreno popričamo sami sa sobom, priznat ćemo da smo bili ishitreni, da nas je preplavio bijes i ujutro se često kajemo.

Ostaje nam gorak okus, mučnina i nervoza. Tako bismo sve rado obrisali. Kad bi barem mogli zaboraviti. Zašto? Povrijediti nas može samo onaj do koga nam je stalo, tko nam je blizak. Što nam osoba više znači, nepravda nas više boli.

Jer što nam znači riječ neznanca? Taj je tek u prolazu. Ali osoba s kojom smo dijelili dobro i zlo, gradili i planirali, najprije će srušiti našu vjeru i učiniti nas nesigurnima u stvaranju novih prijateljstava.

Kad bismo barem mogli shvatiti i obuzdati prvi nalet bijesa, kad bismo problem sagledali s „protivničke“ strane... možda bismo drukčije reagirali.

Jutro je pametnije od večeri. Prespavajmo i promislimo. Ništa izrečeno i učinjeno od drugih, kao ni ono od nas, sutra neće biti tako crno.

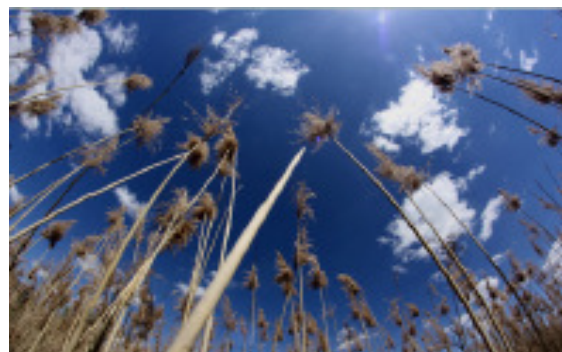

Franko Sekul, 4. r. grafičkog dizajna: Nasilje nije rješenje

Domaći rad iz etike: Migracije – sudbina ovih prostora

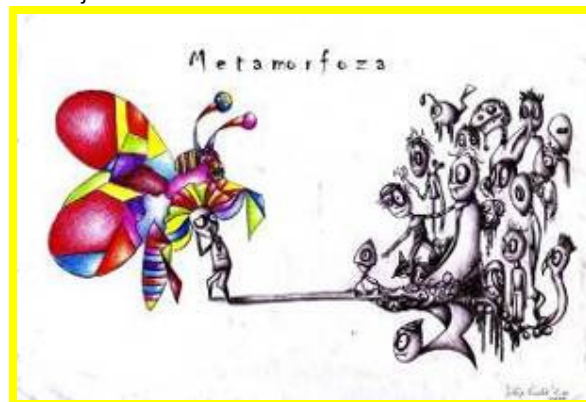
Filip Čulić, 2. r. grafičkog dizajna

Maja Bedalov, 4. r. fotografskog dizajna, maturalni rad; mentor Kristijan Falak, prof.

SFERIN NATJEČAJ 2013.

Društvo SFera društvo je za znanstvenu fantastiku. Na SFerin natječaj ove godine pristiglo je ukupno 410 literarnih i 920 likovnih radova. Naš učenik Filip Čulić, 2, r. grafičkog dizajna osvojio je 2. mjesto u kategoriji likovnog rada (srednje škole) na temu: Budućnost evolucije.

Humanitarna akcija splitskih srednjoškolaca „Za Mateu“

16. 5. 2013., amfiteatar MKC-a (Dom mladeži)

Bila je ovo ad hoc organizirana akcija Ekonomsko – birotehničke škole i V. gimnazije kako bi se pružila novčana i ljudska podrška oporavku Matei Lončar.

U programu sudjelovali su bendovi i klape, a među njima i naš Roko Birimiša, pobjednik „Lidrana“ 2013.

„Naše ja nije nepromjenjivo.

**Svaki dan treba ga stvarati, i
braniti, izvjesne osobine
odbacivati, druge stvarati.“**

Anamarija Kosor, 4. r. kiparskog dizajna

U životu ništa nije stalno, pa ni jedno krhko biće kao što je čovjek. Čovjek je, možda, najviše od svega sklon promjenama.. Svaki naš korak, misao, radnja, stvara lanac promjena. Zaboravljamo da, ako želimo mijenjati svijet, moramo početi od sebe.

Sve se mijenja, ali je li na bolje ili na gore? Neke su promjene svakodnevne, neke na prvi pogled neprimjetne, neke traju godinama, a neke se dogode u hipu. Svi ljudi imaju ogromnu odgovornost od sebe stvoriti čovjeka - biće koje je svjesno svega, a ponajprije samoga sebe. Neki misle da sebe najbolje znaju. I prevarili su se. Kako da takvi ljudi usmjeravaju svoj život, modeliraju ga?

Mnogi lažu sebe pa i druge. Žive u obmani. Kakav je to život? Svijet se mijenja bez obzira na nas. Dan slijedi iza noći, ljeto iza proljeća... Iz pupa izađe plod. I priroda ponekad griješi, ali ne griješi u promjenama. U što se mi mijenjamo? U loše? Lošije? Bolje? Pravednije? Iskrenije? Čak i kad stvorimo neke stavove i čvrsto se za njih držimo, ne znači da ih nećemo izgubiti, napustiti ili ishlapiti. Mijenjamo naš um, osjećaje... jer sve na nas utječe. Tijekom svog života slažemo kockice i živimo prema izabranim pravilima koje smo prihvatili od okoline, od prirode ili smo napravili svoj „mix“.

Anamarija Kosor, 4. r. kiparskog dizajna, maturalni rad, mentorica Julijana Voloder (akt, dolje)

... a neki su maturanti slikarskog odjela bili zaposleni oko svog maturalnog rada (mural) u osnovnoj školi Ravne Njive (na slici su Ivana i Slaven)

Josip Stupalo, 4. r. industrijskog dizajna, maturalni rad, mentor Miroslav Radeljak, prof.

Zašto je dobro čitati?

Katarina Cvrlje, 4.r. slikarskog dizajna

Odabrala Vanja Škrobica, prof.

Mnogo je dobrih razloga.

Zabava kao razlog:

Čitanje je iznimno zabavno, napetost radnje i čista znatiželja "vući" će nas na čitanje. Čitanjem razvijamo vlastitu kreativnost vizualizirajući likove, radnju i mjesta na svoj jedinstven način.

Učenje kao razlog:

Knjige su medij kroz koje pisci dijele svoje znanje s nama. Ne moraju to biti enciklopedije, svaka knjiga nas može nečemu poučiti. Knjige nam pomažu u razumijevanju stvarnosti, života, karaktera, međuljudskih odnosa, itd. Književnost oponaša stvarnost, neki bi rekli. Čak i u izmišljenim i nadrealnim uvjetima likovi zadržavaju ljudske karaktere. Ponekad nam je potreban bijeg od stvarnosti, nekakav odmor, knjige nam mogu pružiti upravo to. Tražimo li mali uvid u nečiju maštu, napetu kriminalističku priču ili možda ljubavnu priču koja ima drukčiji završetak od one naše, knjige su tu da nam prave društvo.

Srednjoškolske lektire spadaju u klasična umjetnička djela. Njihovu vrijednost niti jedan krug intelektualaca neće pokušati dovesti u pitanje. Ove knjige pisali su inteligentni i mudri ljudi koji su imali sposobnost svoja životna zapažanja pretočiti u kvalitetno književno djelo.

U knjigama imamo priliku pažljivo proučiti moralnost lika iz situacije u kojoj se nađe. U antičkoj književnosti poput Sofoklove *Antigone*, koja je jedna od prvih lektira s kojom se susrećemo u srednjoj školi, imamo primjer glavnog lika kao osobe čvrsta karaktera i morala. Svaki Antigonin postupak potpuno je u skladu s njenim moralnim načelima. Antigona je glavni lik, junakinja je i pozitivna je, a čitatelj je kroz cijelo djelo na njezinoj strani čak i nakon njenog tragičnog stradavanja. Kreont je njena suprotnost u svemu osim u tvrdoglavosti i svaki čitatelj će kroz djelo osjećati odbojnost prema njemu i njegovim postupcima. Pitanje morala i zakona prožima se kroz ovo djelo. Moraju li zakoni biti moralni?

Antigona je vjerovala da trebaju, ali Kreont je zakon promijenio u svoju korist zabranivši pokop njezina brata.

Katarina Cvrlje, 4. r. slikarskog dizajna, naturalni rad, mentor Marko Amižić

S druge strane imamo djelo koje se potpuno suprotstavilo moralu i

životu srednjega vijeka, *Dekameron* Giovannija Boccacca. Uživanje je čak smatrano nemoralnim u srednjem vijeku, a kratke priče iz *Dekameron*a prožete su renesansnim mislima o tome kako bi smo trebali uživati u svakom trenutku. Boccaccio se nije bojao kritizirati lažni moral. Čak je kritizirao svećenstvo koje je svoj nemoral skrivalo pod krinkom religioznosti.

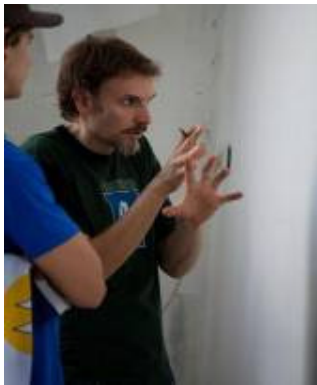
Zločin i kazna F.M. Dostojevskog poznato je djelo ruske književnosti u kojem se javljaju mnoga pitanja o moralu i pravu. Glavno bi pitanje bilo: "Vrijedi li isti moral za svih?" Kroz knjigu pratimo psihička stanja i misli Raskolnikovova koji, nakon ubojstva stare lihvarice, biva razapet između pravdanja za ubojstvo i kajanja. Raskolnikovova je na kraju zatekla ista zakonska kazna kao i druge.

Shakespeareov *Hamlet* tragičan je lik okružen lažima, ubojstvima, preljubom, nepravdom, vlastoljubljem... U pokušaju za osvetom i krojenjem pravde on postaje višestruki ubojica. Ovo djelo potaknut će svakoga na razmišljanje o moralu i sukobu unutar samoga sebe.

Na kraju, imamo djela poput Držićeva *Dunda Maroja* koje kroz smijeh i izrugivanje ukazuje na ljudske mane koje mogu graničiti s iskrivljenim moralom.

Možda nećemo ni razmišljati o moralnim situacijama u nekim knjigama jer će nam odmah biti jasno koji je lik pozitivno postupio i odmah ćemo stati na njegovu stranu. Možda će nas djelo uvući jako duboko u razmišljanje o nekoj moralnoj dilemi u kojoj se možda nikada nećemo naći. Možda ćemo ljude bolje razumijeti nakon što analiziramo likove iz knjige koji postupaju kao oni.

Možda neće biti ni jedno od navedenog, ali uz knjige ćemo definitivno nešto naučiti, preispitati, shvatiti i usput se jako zabaviti.

OSLIKAVANJE JK MORNAR

Pod mentorstvom profesora Kristijana Falaka murale su oslikavali učenici 4. razreda kiparstva, slikarstva i fotografije

"Evo me, moj svijete, na raskršću tvome i mome"

Marin Jakić, 4. r. grafičkog dizajna

Čujem te kako dolaziš po mene. Čujem te kako razbijaš vrata. Čujem te, čujem čopor bijesnih pasa koji dolazi po mene. No mene nije strah jer ja znam da kada ti dođeš, ja više neću biti tu. Dugo smo šetali, ti i ja svijete, našim putevima, no došlo je vrijeme za rastanak. Ja znam da ti nećeš plakati za mnom, a sve mi se više čini da ne bi ni trebao. Možda sam doista otišao predaleko, no to mi više nije ni bitno, jer znam da dalje od ovog neću ići.

Sjećaš li se ti, svijete, prvi put kad smo se našli na istom ovakvom, ako ne i ovom, raskršću? Činio si mi se tako velik, tako pametan, tako snažan. Ti si odabrao put i ja sam te bez pitanja slijedio. Dopustio sam ti da me u potpunosti kontroliraš. Da sam već tada znao kakav si u biti, svima bi nam sačuvao mnogo patnje i boli, suza i znoja, ubijanja i uništenja. No bilo je to davno. Davno prije nego što sam shvatio tko bi trebao slušati koga. No, zato mi je na neki način i drago što si odabrao baš taj put. Taj grozan, besmislen put. Jer da nisi odabrao taj put, ti možda ne bi pao, a ja te možda ne bi podigao.

Da ga nisi odabrao, ti možda ne bi zaplakao, a ja te možda ne bi utješio. Da

nismo išli tim putem, ne bi se imao radi čega ljutiti, a ja ne bi mogao iskoristiti tvoj bijes. Da nismo išli tvojim putem, nikada mi ne bi povjerovao, nikada se ne bi zblížili. Ja se nikada ne bi našao u ovoj situaciji da mi ti to nisi bio dopustio! Ti mene mrziš i ti me želiš ubiti, no ti si mi dopustio da postanem to što sam bio! Ti si me stvorio, svijete!

Sjećaš se, zar ne? Čim smo se uspjeli vratiti na raskršće, ja sam te pitao hoćeš li da ja sada malo vodim. U tom trenutku dio tebe još nije bio siguran da li je to najbolja odluka, no svejedno si mi dopustio da vodim. Pa smo ti i ja, rame uz rame, krenuli mojim putem. Bio je to mnogo lakši put od tvoga, u svakom pogledu ugodniji, no svejedno se nisam mogao smiriti. Iako si ti meni potpuno vjerovao, kao janje svome pastiru, ja sam se svejedno bojavao te tvoje početne nesigurnosti, tog vuka koji se možda skrivao ispod vune. Trebao sam te potpuno kontrolirati, a mislio sam da mi to neće biti teško postići. Jer svijete, ti moraš priznati da si me volio. Ma koliko me ti sada mrzio, nekada sam ti bio sve. Gdje su sada ti dani, svijete? Gdje je nestao moj put? Odakle su došli ovi grubo, betonski zidovi, napravljeni samo kako bi me sačuvali od tebe? Kada točno je moj životni prostor smanjen na ovaj zatvor, kada točno sam se ja zatvorio u ovaj mauzolej?

Sjećaš li se ti? Trebao bi. Jer ti si taj koji me zatvorio ovdje. Ti si taj koji me natjerao da se sakrijem ovdje od tebe. Zašto? Tako si me poštovao, tako si me volio, no svejedno si se okrenuo protiv mene. Htio si da te vodim, htio si da te kontroliram, da te očistim, da te dovedem u red! Htio si to! Znam da si to htio, nemoj to sada poricati! Moj je put pravi i ti to dobro znaš, no svejedno si se okrenuo i krenio u drugom smjeru! Svejedno si se okrenuo protiv mene! Protiv mene, čije si ime uzdizao u nebesa. Protiv mene, a smatrao si me bogom! Mogli smo biti savršeni, svijete, no ti si se prepao! Žrtve su bile potrebne, svijete, bogovi ih uvijek zahtjevaju! Zašto si se okrenuo protiv mene!?! ZAŠTO!?! ZAR SI MI DAO DA LETIM S ORLOVIMA SAMO KAKO BI ME KASNIJE MOGAO SRUŠITI!?

Čujem te kako dolaziš po mene. Čujem brz i sigurna zvuk tvojih čizama. Čujem te, čujem svoje carstvo kako pada poviše mene. Dugo smo zajedno šetali svijete, no svakom putovanju dođe kraj. No neću ti dopustiti da me odvedeš. Dok ti dođeš do mene, ja ću već otići. Kamo? To ne znam. Možda ćemo se ponovno sresti negdje daleko od naših puteva i raskršća. No to nije bitno. Ostavljam te s rečenicom koju si toliko puta izgovorio, s takvom neporecivom ljubavlju i ushićenjem: "ŽIVIO JA"

MEĐUNARODNI MJESEC KNJIGE 2012. Posjet Sveučilišnoj knjižnici

KAMO NAKON UMJETNIČKE ŠKOLE?

U organizaciji školske knjižničarke održan je okrugli stol pod nazivom „Kamo nakon „umjetničke““?

Kao gosti sudjelovali su: Hrvoje Marko Peruzović, ak. slikar, Ivan Leo Lemo, dipl.

redatelj i Ozren Bakotić, ak. slikar. Oni su zainteresiranim učenicima pričali o svojim sjećanjima na godine provedene u „umjetničkoj školi“ te o građenju vlastite uspješne karijere.

Gosti su se trudili osvijestiti nužnost cjeloživotnog učenja, čitanjem, crtanjem i slikanjem.

Tada i mali talent mora pokazati rezultate.

**ZDRAVSTVENI
ODGOJ
DAN JABUKA
TERENSKA
NASTAVA**

Organizator Gordan Puljek, prof.

Fotografije Tina Štambuk, 3. r. fotografskog dizajna

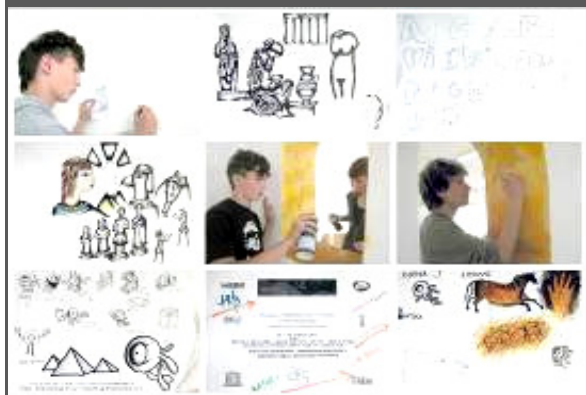

Proslava UNESCO-ova 2. tjedna međunarodnog umjetničkog obrazovanja

Projekt: Patrimonito upoznaje Fida-putujuće oko
(od paleolita do street arta)

Autori: Filip Čulić i Dino Vejnović i suradnice: Nina Hadžiahmetović i Neda Mandić – svi iz 2. r.

Mentorica: Jasenka Splivalo, prof. povijesti umjetnosti

Roko Birimiša, 4. r. fotografskog dizajna, nagrađena fotografija na natječaju Opli fotku

LIDRANO 2013.

Na gradskoj razini Lidrana nastupilo je troje naših učenika (individualni scenski nastup): Roko Birimiša, Tea Šimić i Veronika Vukušić. Njihova mentorica bila je Marica Butina, prof.

Na županijsku razinu prošao je Roko Birimiša koji se nakon toga plasirao i na državnu razinu.

Čestitamo i Marinu Jakiću te Brunu Radelja čiji su novinarski i literarni radovi bili plasirani na županijsku razinu, a Brunin rad odabran je i za državnu.

“LIFE+”

Na natječaju je sudjelovalo nekoliko škola iz Jadransko - jonske regije.

Naša škola osvojila je treće mjesto (video radovi Roka Birimiše, Maše Borović i Luke Poklepovića, Tee Trumbić i jedan skupni rad).

Nagrada su knjige u vrijednosti 100 eura.

ALBANIA (AL) Durrës, Lezhë, Sarandë, Shkollë, Shqipëri
BOSNIA AND HERZEGOVINA (BH) Mostar, Neum
CROATIA (HR) Biograd na Moru, Dubrovnik, Hvar, Ploče, Rijeka, Šibenik, Split, Trogir, Zadar
GREECE (GR) Giritli, Igoumenitsi, Patras, Preveza
ITALY (IT) Alessandria, Ancona, Bari, Bergamo, Caserta, Crotone, Matera, Olgineta, Ortona, Palermo, Palermo, Marittima, Trapani, Val di Mare, Manfredonia, Modugno, Montefiore, Ortona, Pesaro, Pescara, Porto San Giorgio, Ravenna, Recanati, Rimini, San Benedetto del Tronto, Senigallia, San Teodoro, Sarnano, Tivoli, Trapani, Venezia
MONTENEGRO (ME) Bar, Budva, Kotor, Herceg
SLOVENIA (SI) Ljubljana, Rogosic

I. I. S. "A. Panzini", Senigallia (Italia) - spedito il 30/3/2012 ricevuto il 3/4/2012: classe I C, classe I F, classe I G, classe II	I. I. S. "A. Panzini", Senigallia (Italy) - sent on 30/03/2012, received on 03/04/2012: Class I C, Class I F, Class I G, Class II
II. Tehnička škola, Zadar (Croazia) - spedito il 30/5/2012, ricevuto il 8/6/2012	II. Tehnička škola, Zadar (Croatia) - sent on 30/05/2012, received on 08/06/2012
III. Liceo Ginnasio Statale "G. D'Annunzio", Pescara (Italia) - spedito il 31/5/2012, ricevuto il 5/6/2012	III. Liceo Ginnasio Statale "G. D'Annunzio", Pescara (Italy) - sent on 31/05/2012, received on 05/06/2012
IV. Colegio Amor de dios, Bullas (Spagna) - spedito il 30/5/2012, ricevuto il 6/6/2012	IV. Colegio Amor de dios, Bullas (Spain) - sent on 30/05/2012, received on 06/06/2012
V. 1st General Lyceum of Patras, Patras (Grecia) - ricevuto il 16/4/2012	V. 1st General Lyceum of Patras, Patras (Greece) - received on 16/04/2012
VI. Private School "Eliniki Anagenissi", Patras (Grecia) - ricevuto il 6/4/2012	VI. Private School "Eliniki Anagenissi", Patras (Greece) - received on 06/04/2012
VII. Strojarsko Brodogradjevna škola za industrijska i obrtnička zanimanja, Rijeka (Croazia), spedito il 30/3/2012, ricevuto il 10/4/2012	VII. Strojarsko Brodogradjevna škola za industrijska i obrtnička zanimanja, Rijeka (Croatia) - sent on 30/03/2012, received on 10/04/2012
VIII. Škola Likovnih umjetnosti, Split (Croazia) spedito il 29/2/2012: Classe 3 design, Classe 3 scultura, Classe 3 fotografia, Classe 2 grafica	VIII. Škola Likovnih umjetnosti, Split (Croatia) - sent on 29/02/2012: Class 3 Design, Class 3 Sculpture Design, Class 3 Photo Design, Class 2 Graphic Design
IX. Srednja škola, Hvar (Croazia) spedito il 30/3/2012	IX. Srednja škola, Hvar (Croatia) - sent on 30/03/2012
X. Ekonomska škola Mije Mirkovića, Rijeka (Croazia) spedito il 22/3/2012 ricevuto il 30/3/2012	X. Ekonomska škola Mije Mirkovića, Rijeka (Croatia) - sent on 22/03/2012, received on 30/03/2012
XI. Srednja mjesovita škola "Danilo Kis", Budva (Montenegro) spedito il 27/4/2012 ricevuto 10/5/2012	XI. Srednja mjesovita škola "Danilo Kis", Budva (Montenegro) - sent on 27/04/2012, received on 10/05/2012

The Commission has noted that the work of the Istituto de Educación Secundaria "Los Cantos" Bullas (Spain), was sent on 26/06/2012 and reached Ancona on 26/06/2012, so after the last effective date for participation in the Competition and therefore decided to exclude it from the competition.

HUMANITARNA AKCIJA:

ŠKOLE ZA AFRIKU

Kada? Nedjelja pred Božić
Gdje? Crkva sv. Dominika, Split
Ideja i provedba prodaje: učenica Tamara Viculin

Projekt: UNICEF projekt "Škole za Afriku" (UNICEF) i Dječjem domu "Maestral".
Što? izrada križeva: radionica stakla, mentor prof. Julijana Voloder i učenici
Organizacija? Vijeće učenika i pedagoginja Aleksandra Dužević

Marta Matulić, 4. r. slikarskog dizajna, maturalni rad;
mentor Marko Amžić, prof.

Ana Rickijevi, 4. r. kiparskog dizajna, maturalni rad,
mentorica Julijana Voloder, prof.

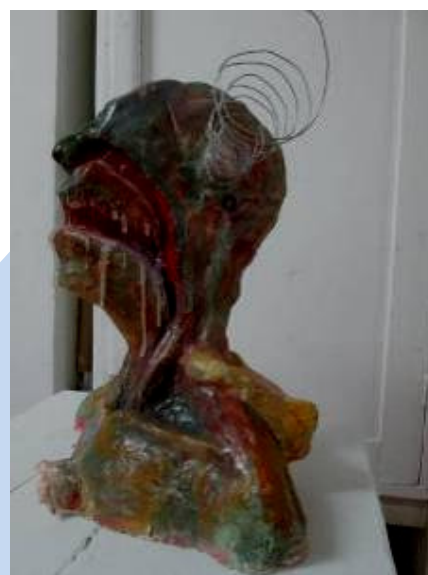
Natječaj za najbolju neobjavlenu pjesmu 2012. (Gradska knjižnica Solin)

Iako nije dobila nagradu, vrijednu pohvalu za svoju poeziju dobila je Melani Dragičević, a njezina mentorica bila je Marica Butina, prof.

MEĐUNARODNA IZLOŽBA NA TEMU MIRA

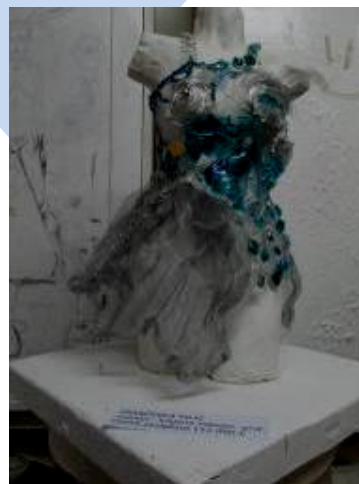
New York
(on line natjecanje i izložba)
učenik Filip Čulić, 2. R. grafičkog dizajna osvojio je Priznanje

Franceska Pilić, 4. r. kiparskog dizajna, maturalni rad,
mentorica Julijana Voloder (dolje)

Specijalno priznanje
za eko – film Maši Borović, 4. r.
kiparskog dizajna
na GREEN fest 2013. u
Beogradu

MEĐUNARODNI DUBROVNIK FILM FESTIVAL 2012.

Među brojnim pristiglim filmova učenici naše škole ostvarili su iznimno veliki uspjeh. Nekoliko njihovih filmova ušlo je u trku za nagrade (nažalost, ni jednu nisu dobili).

Kategorija animiranih filmova:

San, autor Josip Šurlin, mentor Hrvoje Zuanić, prof.

Kuća leptira, Ivane Miolin, mentorica Željke Milošević Paro, prof.

Kategorija dokumentarnih filmova:

Ritam škole, Anamarija Bajić, mentor Hrvoje Zuanić, prof.

Stari kalafati, autora Marijana Marinovića, mentor Nikša Blajić, prof.

Otvorena kategorija

Melancholia, autorica Erna Stamač, mentor Hrvoje Zuanić, prof.

Vrata percepcije, autorica Ana Jurčević, mentor Hrvoje Zuanić, prof.

Praznina, Lucija Bosančić, mentor Hrvoje Zuanić, prof.

Još jedno mračno doba, Marija Puović, mentor Hrvoje Zuanić, prof.

UMAG FILM FESTIVAL 2012.

I na ovom filmskom festivalu naši su bili primijećeni i filmovi su im ušli u natjecanje:

Kategorija dokumentarnog filma:

3. mjesto, *Šta ima?*, autorica Dolores Đuračić

Kategorija animiranog filma:

2. mjesto *San*, autor Josip Šurlin

3. mjesto *Hodnikom uspjeha*, autor Karlo Jović

Maturalni rad učenica odjela dizajnera odjeće 2013.

Mentorica Suzana Budimir, prof.

PRIJAM ZA VELEPOSLANIKE U MUZEJU GRADA

Svečani prijam u Muzeju grada Splita. Domaćin splitska osnovna škola Pujanke. Gosti su bili veleposlanici s čijim zemljama ova škola sudjeluje u EU projektima.

Naša škola također je bila gost. Tom prigodom je učenik Slaven Lagator, 4.r. slikarskog dizajna s mentorom Ivanom Listešom, prof. naslikao je sliku našega grada i darovao je rumunjskom veleposlanstvu u Zagrebu.

Nekoliko radova iz odjela grafičkog dizajna, mentorica Višnja Mach Orlić, prof.

MLADE POETE

Melani Dragičević, 2. r. kiparskog dizajna

Bol

Šutnja

Zaljubi se u sitnice

Problemima se ne bavi

Okreći druge stranice

Sad kad si to obavio

Nađi osobu

Koja će znati sve o tebi

Tek ćeš shvatiti

Kad s nekim možeš šutjeti

Kada boli najjače,

zgrčim se.

Opet sam na tlu.

Ove su pjesme poslone na gradski **LiDraNo 2013.**, a **Šutnja** je prošla tu razinu natjecanja i poslana je na županijsku.

PREDSTAVLJAMO MLADE TALENTE

Karlo Jakić, 2. r. fotografskog dizajna

AUTO DESIGN BY
GABRIEL ERCEG, 4.b.I

